

הַלְבוֹת גִּזְלָה וְאַבְדָּה פֶּרֶק זו

א. הַמוֹצָא מִחֲטִים וְצִנּוּרוֹת וּמִסְמָרִים וְכִיּוֹצָא בָהֶן אִם מִצָּאן אַחַת אַחַת, הָרִי אֵלּוּ שָׁלוּ; מִצָּא שְׁנַיִם שְׁנַיִם אוֹ יִתֵּר חֵיב לְהַכְרִיז, שֶׁהַמִּנִּין סִימָן.

ב. וְכֵן הַמוֹצָא מֵעוֹת מִפְזָרִים, הָרִי אֵלּוּ שָׁלוּ; אִפְלוּ הָיוּ מִקְצַת מִטְבַּע זֶה עַל גְּבִי זֶה, הָרִי הֵן כִּמְפֻזָּרִין. אֲבָל אִם מִצָּא צְבוּר מֵעוֹת, חֵיב לְהַכְרִיז.

ג. מִצָּא שָׁלוּשָׁה מִטְבְּעוֹת זֶה עַל גְּבִי מִטְבַּע זֶה, וְהֵן עֲשׂוּיִין כְּמַגְדֵּל, אוֹ שֶׁהָיוּ אֶחָד מִפָּאן וְאֶחָד מִכָּאן, וְאֶחָד עַל גְּבִיָּהֶן, אוֹ שֶׁהָיוּ מִקְצַת זֶה עַל מִקְצַת זֶה, כְּדִי שָׂאֵם יִכְנִיס קִיסָם בִּינֵיהֶן יִנָּטְלוּ בְּבֵת אַחַת חֵיב לְהַכְרִיז. הָיוּ עֲשׂוּיִין כְּשִׁיר, אוֹ כְּשׁוּרָה, אוֹ כְּחֻצְבָּה, אוֹ כְּסֵלֶם הָרִי זֶה סָפֵק, וְלֹא יִטַּל.

ד. הַמוֹצָא מֵעוֹת בְּכִיס, אוֹ כִּיס כְּמוֹת שֶׁהוּא חֵיב לְהַכְרִיז. מִצָּא כִּיס, וְלִפְנֵיו מֵעוֹת מִפְזָרִים הָרִי אֵלּוּ שָׁלוּ; וְאִם מֵרָאִין הַדְּבָרִים שֶׁהַכִּיס וְהַמֵּעוֹת שְׁלֹא אֶדָּם אֶחָד, וּמִן הַכִּיס נָפְלוּ חֵיב לְהַכְרִיז.

ה. הַמוֹצָא מֵעוֹת בְּחֻנוֹת אִם הָיוּ בֵּין תְּבֵה לְחֻנוֹנִי, הָרִי הֵן שְׁלִבְעַל הַחֻנוֹת; וְאִם מִצָּאן עַל הַתְּבֵה, וְאִין צָרִיךְ לוֹמַר מִתְּבֵה וְלַחוּץ הָרִי הֵן שְׁלִמוֹצָאן. וְלָמָּה לֹא תִקְנֶה הַחֻנוֹת לְבַעַל הַחֻנוֹת: לְפִי שְׂאִינָה חֹצֵר הַמִּשְׁתַּמֶּרֶת; וְאִף עַל פִּי שְׁבַעַל הַחֻנוֹת בְּתוֹכָהּ, צָרִיךְ לוֹמַר תִּקְנֶה לִי חֻנוֹתִי כְּמוֹ שִׁיתְּבָאָר.

ו. מִצָּא מֵעוֹת בְּחֻנוֹת הַשְּׁלַחֲנִי בֵּין כֶּסֶף לְשִׁלְחָנִי, הָרִי אֵלּוּ שְׁלִשְׁלַחֲנִי. מִצָּאן עַל הַכֶּסֶף לִפְנֵי הַשְּׁלַחֲנִי אִפְלוּ הָיוּ צְרוּרִין וּמִנְחִין עַל הַשְּׁלַחֲנִי, הָרִי אֵלּוּ שְׁלִמוֹצָאן: וְהוּא, שִׁיְהִיו רַב גּוֹיִים כְּמוֹ שְׂבָאָרָנוּ. אֲבָל אִם הָיוּ רַב יִשְׂרָאֵל, חֵיב לְהַכְרִיז: מִפְּנֵי שֶׁהֵן צְרוּרִים, יֵשׁ לָהֶם סִימָן.

ז. הַלּוֹקַח פְּרוֹת מִחֲבֵרוֹ, אוֹ שֶׁשָּׁלַח לוֹ חֲבֵרוֹ פְּרוֹת, וּמִצָּא בְּתוֹכָן מֵעוֹת צְרוּרוֹת נוּטֵל וּמַכְרִיז. מִצָּאן מִפְזָרוֹת, הָרִי אֵלּוּ שָׁלוּ. בְּמָה דְּבָרִים אֲמוּרִים, בִּשְׁהִיו הַפְּרוֹת מִן הַתָּגֵר, אוֹ מִבַּעַל הַבֵּית שֶׁלְקַחֲנָן מִן הַתָּגֵר; אֲבָל אִם בַּעַל הַבֵּית דָּשׁ הַפְּרוֹת בַּעֲצָמוֹ, אוֹ עַל יְדֵי עֲבָדָיו וְשִׁפְחוֹתָיו הַכֹּנְעֻנִיִּים הָרִי זֶה חֵיב לְהַחֲזִיר.

ח. הַמוֹצָא מִטְמוֹן בְּגֵל, אוֹ בְכוֹתֵל יִשָּׁן הָרִי אֵלּוּ שָׁלוּ, שְׂאֵנִי אוֹמֵר שְׁלִגוּיִים הַקְּדָמוֹנִיִּים הֵן: וְהוּא, שִׁיִּמְצָא אוֹתָן מִטָּה מִטָּה כְּדָרֶךְ כָּל הַמִּטְמוֹנוֹת הַיִּשְׁנוֹת; אֲבָל אִם מֵרָאִין הַדְּבָרִים שֶׁהֵן מִטְמוֹן חֲדָשׁ, אִפְלוּ נִסְתַּפֵּק לוֹ הַדְּבָר הָרִי זֶה לֹא יִגַּע בָּהֶן, שְׂמָא מִנְחִים הֵם שֵׁם.

ט. וְהוּאִיל וְחֲצָרוֹ שְׁלֹא אֶדָּם קוֹנֶה לוֹ שְׁלֹא מִדַּעְתּוֹ כְּמוֹ שִׁיתְּבָאָר, לָמָּה לֹא יִקְנֶה בַּעַל הַחֲצֵר זֶה הַמִּטְמוֹן שֶׁבְּתוֹךְ הַכּוֹתֵל הַיִּשָּׁן, אִף עַל פִּי שֶׁהוּא שְׁלֹא אֲמוּרִיִּים, וְתִהְיֶה מְצִיאתָה זֹאת לְבַעַל הַחֲצֵר: מִפְּנֵי שְׂאִינָה יְדוּעָה לוֹ וְלֹא לְאַחֲרִים, וְהָרִי זֶה הַמִּטְמוֹן אֲבוּד מִמֶּנּוּ וּמִכָּל אָדָם; וְלִפְיָךְ הוּא שְׁלִמוֹצָאוֹ.

י. וְיִמָּה אֲבָדָה שְׁלֹא אֶדָּם אֲמָרָה תוֹרָה "אֲשֶׁר-תֹּאבֵד מִמֶּנּוּ, וּמִצֵּאתָהּ" (דְּבָרִים כב, ג) מִי שְׂאֲבוּדָה מִמֶּנּוּ, וּמִצֵּוֹיָהּ אֲצַל כָּל אָדָם; יֵצֵאת זֶה שֶׁנִּפְלָה לֵיָם, שְׂאֲבוּדָה מִמֶּנּוּ וּמִכָּל אָדָם: קָל וְחֹמֶר לְמִטְמוֹן קְדָמוֹנִי שְׁלֹא הָיָה שָׁלוּ מֵעוֹלָם, וְהוּא אֲבוּד מִמֶּנּוּ וּמִכָּל אָדָם; לְפִיכָךְ הוּא שְׁלִמוֹצָאוֹ.

יא. מִצָּא מִטְמוֹן בְּכוֹתֵל חֶדֶשׁ אִם הַמִּטְמוֹן מוֹכִיחַ שֶׁהוּא לְבַעַל הַבֵּית, הָרִי הוּא שָׁלוֹ; וְאִם מוֹכִיחַ שֶׁהוּא לְאַחַד מִן הַשּׁוֹק, הָרִי הוּא שְׁלֻמוּצָאוֹ. כִּיצַד: הַסִּכִּין, הָרִי הַנֶּצֶב שָׁלוֹ מוֹכִיחַ; וְהַפִּיס, פִּיו מוֹכִיחַ. וְאִם נִמְצָא תוֹךְ הַכוֹתֵל מְלֵא מֶהֱן, חוֹלְקִין.

יב. הָיוּ בְּתוֹךְ הַכוֹתֵל מַעוֹת אוֹ לְשׁוֹנוֹת שֶׁלְזָהָב, שָׁאִין שֵׁם מוֹכִיחַ מִחֲצִיו וְלַחוּץ, שְׁלֻמוּצָא; מִחֲצִיו וְלַפְּנִים, שְׁלַבְעַל הַבֵּית. וַיִּרְאֶה לִּי שָׁאִין הַדְּבָרִים אֲמוּרִים, אֲלֵא בְּשִׁטְעַן בַּעַל הַבֵּית שֶׁהַמִּטְמוֹן שָׁלוֹ, אוֹ שֶׁהָיָה יוֹרֵשׁ שְׁאֲנוֹ טוֹעֵנִין לוֹ שְׂמָא שְׁלֵאבִיו הֵן; אֲבָל אִם הוֹדָה שֶׁהֵן מְצִיאָה, הָרִי הֵן שְׁלֻמוּצָאֵן. לְפִיכֶן אִם הָיָה מִשְׁכִּיר בֵּיתוֹ לְאַחֲרִים, הָרִי הֵן שְׁלֵשׁוֹכֵר הָאֲחֵרוֹן; וְאִם הַשְׁכִּירוֹ לְשִׁלּוּשָׁה גוֹיִים כְּאַחַת, הָרִי עֲשָׂאָהוּ פְּנֹדֶק, וְכָל הַנִּמְצָא בּוֹ אֶפְלוֹ בְּתוֹךְ הַבֵּית, הָרִי הוּא שְׁלֻמוּצָאֵן: מִפְּנֵי שָׁאִין אֶחָד יָכוֹל לְטַעַן שֶׁהֵן שָׁלוֹ אוֹ שֶׁהוּא טָמֵן, שֶׁהָרִי עֲשָׂאָהוּ פְּנֹדֶק.

הַלְבוֹת גְּזֻלָּה וְאַבְדָּה פֶּרֶק יז

א. כָּל מְצִיאָה שְׁאֲמַרְנוּ בָּהּ שֶׁהִיא שְׁלֻמוּצָאָה אֵינוֹ זֹכֶה בָּהּ, עַד שֶׁתִּגִּיעַ לְיָדוֹ אוֹ לְרִשּׁוֹתוֹ; אֲבָל אִם רָאָה אֶת הַמְצִיאָה, אֶפְלוֹ נָפַל לוֹ עָלֶיהָ, וּבָא אַחֵר, וְהַחֲזִיק בָּהּ זֶה שֶׁהַחֲזִיק בָּהּ, זָכָה בָּהּ.

ב. הָיָה רוֹכֵב עַל גְּבִי בַּהֲמָה, וַרְאָה אֶת הַמְצִיאָה, וְאָמַר לַחֲבֵרוֹ זָכָה לִי בָּהּ כִּיֹּן שֶׁהִגְבִּיהָהּ לוֹ קָנָה הָרוֹכֵב, וְאָף עַל פִּי שֶׁלֹּא הִגִּיעָה לְיָדוֹ. וְאִם אָמַר לוֹ תִּנָּה לִי, וַנִּטְלָה וְאָמַר אֲנִי זָכִיתִי בָּהּ זָכָה בָּהּ הַנוֹטֵל; וְאִם מִשְׁנַתְּנָה לְרוֹכֵב אָמַר אֲנִי זָכִיתִי בָּהּ תַּחֲלָה, לֹא אָמַר כָּלוּם.

ג. הַמְּגַבִּיָּה מְצִיאָה לַחֲבֵרוֹ קָנָה חֲבֵרוֹ, וְאָף עַל פִּי שֶׁלֹּא אָמַר לוֹ כָּלוּם. הַגְּבִיָּהוּ הַמְצִיאָה שְׁנִים, קָנוּ שְׁנֵיהֶם. הַגְּבִיָּהוּ לוֹ חֵרֶשׁ אוֹ שׁוֹטָה אוֹ קֶטֶן לֹא קָנָה הַפֶּקֶח, לְפִי שָׁאִין לָהֶן דַּעַת. הַגְּבִיָּהוּ חֵרֶשׁ וּפֶקֶח כְּאַחַד מִתוֹךְ שֶׁלֹּא קָנָה פֶּקֶח, לֹא קָנָה חֵרֶשׁ; הָיוּ שְׁנֵיהֶם חֵרֶשִׁים, קָנוּ שְׁנֵיהֶם: תִּקְנוּ לָהֶם חֲכָמִים שְׂיָקְנוּ, כְּדִי שֶׁלֹּא יָבוֹאוּ לְהַנְצוֹת.

ד. שְׁנִים שָׂרְאוּ גָמֵל אוֹ חֲמוֹר שְׁלֻמְצִיאָה, וְקָדְמוֹ שְׁנֵיהֶם וְהִנְהִיגוּהוּ, אוֹ מִשְׁכוּהוּ, אוֹ שֶׁהָיָה אֶחָד מִנְּהִיג וְאַחַד מוֹשֵׁף קָנוּ שְׁנֵיהֶם. בְּמָה דְּבָרִים אֲמוּרִים, בְּחֲמוֹר. אֲבָל בְּגָמֵל אִם הָיָה אֶחָד מִנְּהִיג וְאַחַד מוֹשֵׁף הַמוֹשֵׁף קָנָה, אֲבָל לֹא הַמִּנְהִיג.

ה. בַּהֲמַת מְצִיאָה שֶׁקָּדַם אֶחָד וְאַחֵז בַּמוֹסְרָה לֹא קָנָה, עַד שִׁימְשֵׁךְ אוֹ יִנְהִיג; וְכֵן בְּנִכְסֵי הַגֵּר. אֲבָל קָנָה הַמוֹסְרָה לְבִדָּה. הָיָה אֶחָד רוֹכֵב, וְאַחַד אוֹחֵז בַּמוֹסְרָה הָרוֹכֵב קָנָה הַבַּהֲמָה, וְהַמוֹסְרָה שֶׁעַל לַחֲיֵי הַבַּהֲמָה בְּלִבָּד; וְזֶה שֶׁאַחֵז הַמוֹסְרָה, קָנָה מִמֶּנָּה מֶה שֶׁאַחֵז בִּידוֹ. וְשָׂאֵר הַמוֹסְרָה, לֹא קָנָהוּ אֶחָד מֵהֶן.

ו. חֲצִירוֹ שֶׁלְּאָדָם קוֹנָה לוֹ, שֶׁלֹּא מִדַּעְתּוֹ; וְאִם נָפְלָה בָּהּ מְצִיאָה, הָרִי הִיא שְׁלַבְעַל הַחֲצִיר. בְּמָה דְּבָרִים אֲמוּרִים, בְּחֲצִיר הַמִּשְׁתַּמֶּרֶת. אֲבָל בְּשִׁדָּה וּגְנָה וְכִיּוּצָא בֵּהֶן אִם הָיָה עוֹמֵד בְּצַד שִׁדָּהוּ וְאָמַר זָכְתָּה לִי שְׂדִי, זָכָה בָּהּ; וְאִם אֵינוֹ עוֹמֵד שָׁם, אוֹ שֶׁהָיָה עוֹמֵד וְלֹא אָמַר זָכְתָּה לִי שְׂדִי כָּל הַקוֹדֵם זָכָה.

ז. וְכֵן אַרְבַּע אֲמוֹת שֶׁלְּאָדָם שֶׁהוּא עוֹמֵד בְּצִדָּן, הָרִי אֵלוֹ קוֹנִים לוֹ; וְאִם הִגִּיעָה הַמְצִיאָה לְתוֹךְ אַרְבַּע אֲמוֹת שָׁלוֹ, זָכָה בָּהּ.

חכמים תקנו דבר זה, כדי שלא ינצו המוצאין זה עם זה. במה דברים אמורים, בסמטה או בצדי רשות הרבים, שאין הרבים דוחקין בהן, או בשדה שאין לה בעלים. אבל העומד ברשות הרבים, או בתוך שדה חברו אין ארבע אמות קונות לו, ואינו קונה שם עד שתגיע מציאה לידו.

ח. קטנה יש לה חצר, ויש לה ארבע אמות; וקטן אין לו חצר, ואין לו ארבע אמות. מפני שחצר שלקטנה, מידה למדנוה: שכדרך שהיא מתגרשת בגט המגיע לידה, כך מתגרשת בגט המגיע לחצרה; וכשם שיש לה חצר לענין הגט, כך יש לה לענין מציאה. וארבע אמות שלאדם, כחצרו לענין מציאה; אבל האיש, למדנו שחצרו קונה לו משלוחו: כדרך שקונה לו שלוחו, כך תקנה לו חצרו. והקטן הואיל ואינו עושה שליח, כך אין חצרו ולא ארבע אמות שלו קונין לו: עד שתגיע מציאה לידו.

ט. מי שראה אחרים רצים אחר המציאה, והרי היא צבי שבור או גוזלות שלא פרחו אם היה עומד בצד שדהו שהן בתוכה, ואלו היה רץ היה מגיען, ואמר זכתה לי שדי זכתה לו שדהו. ואם אינו יכול להגיען הרי אלו כצבי שהוא רץ כדרכו וכגוזלות המפריחים, ולא אמר כלום; אלא כל הקודם בהן, זכה.

י. ואם במתנה נתנו לו הואיל ואחר הקנה אותן לו והרי הן מתגלגלין בתוך שדהו, קנתה לו שדהו; ואם היה צבי רץ כדרכו וגוזלות מפריחין, לא קנתה לו שדהו.

יא. מציאת חרש שוטה וקטן יש בה גזל, מפני דרכי שלום. לפיכך אם עבר אחר וגזלה מידן, אינה יוצאה בדינים; ואם כפר בה ונשבע, אינו חייב בחמש.

יב. מציאת בנו ובתו הסמוכים על שלחנו, אף על פי שהן גדולים, ומציאת בתו הנערה, אף על פי שאינה סומכת על שלחנו ואפלו היתה מכורה אמה, ומציאת עבדו ושפחתו הכנעניים, ומציאת אשתו הרי אלו שלו.

יג. אבל מציאת בנו שאינו סומך על שלחנו, אף על פי שהוא קטן, ומציאת עבדו ושפחתו העבריים, ומציאת אשתו שהיא מגרשת ואינה מגרשת כל אלו המציאות אינן שלו.

הלכות גזלה ואברה פרק יח

א. המוצא שטר חוב אף על פי שלא פרש בו אחריות נכסים, ואף על פי שהחייב מודה, ואף על פי שהוא מקים הרי זה לא יחזיר: שמא פרעו, וקנוניה הם עושים, כדי לטרף בו לקוחות שלא בדין, ולפיכך הודה לו שהרי יש לו לטרף בשטר שלא פרש בו אחריות, שהאחריות שלא נתפרשה טעות סופר הוא, בין בשטרי הלואה, בין בשטרי מקח וממכר. לפיכך אם פרש בשטר זה שהוא שלא באחריות אם היה החייב מודה, יחזיר; ואם לאו לא יחזיר, שמא פרעו. וכן אם מצא שטר שזמנו בו ביום, והיה מקים והחייב מודה יחזיר; ואם אינו מקים לא יחזיר, שמא כתב ללוות ועדין לא לזה.

ב. מצא שטר בחמת או בכלי עץ וכיוצא בהן, הרי זה יחזיר

לְמִי שֶׁנָּתַן סִימָן. מִצָּא שְׁלוֹשָׁה שְׁטָרוֹת כְּרוּכִין בְּכֶרֶךְ אֶחָד, אוּ
מִנְחִין זֶה עַל זֶה אוּ אֲגוּדִים אֲגֹד אֶחָד יַחְזִיר לְמִי שֶׁנָּתַן סִימָן.

ג. הִיָּה הַלּוּוֹה אֶחָד, וְהַמְלוּיִם שְׁלוֹשָׁה אִם מְקִימִין הֵם, יַחְזִיר
לַלּוּוֹה; וְאִם אֵינָן מְקִימִין, יַחְזִיר לְמִי שֶׁנָּתַן סִימָן: שְׁמָא הַמְלוּיִם
נָתְנוּ שְׁטָרֵיהֶן לְסוֹפֵר לְקִימָן, וְנָפְלוּ מִיַּד הַדִּין.

ד. הִיָּה הַמְלוּוֹה אֶחָד, וְהַלּוּוִים שְׁלוֹשָׁה יַחְזִיר לַמְלוּוֹה; וְאִם הָיוּ
שְׁלֹשָׁתָן בְּכֶתֶב יְדֵי סוֹפֵר אֶחָד, יַחְזִיר לְמִי שֶׁנָּתַן סִימָן: שְׁמָא
שְׁלֹשָׁתָן הוֹלִיכוּ שְׁטָרֵיהֶן לְסוֹפֵר לְכֶתֶב, וְנָפְלוּ מִיַּד הַסּוֹפֵר.

ה. מִצָּא שְׁטָרוֹת קְרוּעִין, וְשֹׁטֵר חוֹב בִּינִיָּהֶן לֹא יַחְזִיר. וְאִם יֵשׁ
עֲמָהֶן שׁוֹבֵר, אֲפֹלוּ בְּלֹא עֲדִים יִתֵּן שֹׁטֵר הַחוֹב לַלּוּוֹה: שְׁאֵלוּ
לֹא הִיָּה פְרוּעַ, לֹא הִשְׁלִיכוּ בֵּין שְׁטָרוֹת קְרוּעִים; וְהָרִי יֵשׁ עִמּוֹ
כֶּתֶב שֶׁהוּא פְרוּעַ.

ו. מִצָּא גִטִּי נָשִׁים בְּזִמָּן שֶׁהִבְעֵל מוֹדָה, יִתֵּן לָאִשָּׁה. אֵין הִבְעֵל
מוֹדָה אִם נָתַנָּה הָאִשָּׁה סִימָן מִבְּהֶקֶל, יִנָּתֵן לָהּ; וְאִם לֹא, לֹא
יַחְזִיר לֹא לָזֶה וְלֹא לָזֶה. אָמַר הִבְעֵל מִיָּדִי נָפַל, וְנָתַן סִימָנִי,
וְהָאִשָּׁה אוֹמֶרֶת מִיָּדִי נָפַל, וְנָתַנָּה סִימָנִי יִנָּתֵן לָהּ: וְהוּא שִׁתְּתָן
סִימָן מִבְּהֶקֶל, כְּגוֹן שֶׁאִמְרָה נָקֵב יֵשׁ בְּצַד אוֹת פְּלוּגִית שְׁאֵלוּ לֹא
הִגִּיעַ לַיָּדָה, לֹא הִיָּתָה יוֹדַעַת.

ז. הוּא אוֹמֵר סִימָנִי הַחוּט שֶׁקָּשַׁר בּוֹ הַגָּט, וְהִיא אוֹמֶרֶת סִימָנִי
הַחוּט יִנָּתֵן לָהּ: וְהוּא שִׁתְּאֵמַר סִימָן מִבְּהֶקֶל, כְּגוֹן מִדַּת אֶרֶךְ
הַחוּט; אָבֵל אִם אִמְרָה אָדָם אוּ שְׁחוּר הוּא, אֵין זֶה סִימָן מִבְּהֶקֶל.
הוּא אוֹמֵר בְּחֻמַּת הִיָּה מִנַּח, וְהִיא אוֹמֶרֶת בְּחֻמַּת הִיָּה מִנַּח יִנָּתֵן
לוֹ, שְׁאֵין זֶה סִימָן מִבְּהֶקֶל.

ח. מִצָּא גִט שְׁחוּרֹר בְּזִמָּן שֶׁהָרַב מוֹדָה, יַחְזִיר לְעַבְד; אֵין הָרַב
מוֹדָה, לֹא יַחְזִיר לֹא לָזֶה וְלֹא לָזֶה. מִצָּא שֹׁטֵר מִתְּנָה אִם מִתְּנָת
בְּרִיא הִיא אָף עַל פִּי שְׁשֻׁנִּיהֶם מוֹדִים, לֹא יַחְזִיר לֹא לָזֶה וְלֹא
לָזֶה: שְׁמָא כֶּתֶב לָתֵן וְלֹא נָתַן, וְאַחֵר שֶׁכָּתֵב שֹׁטֵר זֶה מְכַר שָׂדֶה
זוֹ אוּ נָתַנָּה בְּמִתְּנָה לְאַחֵר וְחָזַר בּוֹ; וְזֶה שֶׁמוֹדָה לָזֶה, כְּדִי לַעֲשׂוֹת
קְנוּגִיָּה עַל הָאַחֲרוֹן שֶׁנָּתַן לוֹ אוּ שֶׁמְכַר לוֹ.

ט. וְאִם מִתְּנָת שְׂכִיב מָרַע הִיא אִם הוֹדָה, יִתֵּן; וְאִם לֹא, לֹא
יִתֵּן: שֶׁשְׂכִיב מָרַע שֶׁנָּתַן לְשָׁנִים זֶה אַחֵר זֶה, הָאַחֲרוֹן קָנָה כְּמוֹ
שִׁיתְּבָאֵר.

י. מִת שְׂכִיב מָרַע שֶׁנָּתַנָּה בְּמִתְּנָה אָף עַל פִּי שֶׁהִיֹּרֵשׁ מוֹדָה
שֶׁמוֹרִישׁוֹ נָתַנָּה, הָרִי זֶה לֹא יַחְזִיר לֹא לָזֶה וְלֹא לָזֶה: שְׁמָא כֶּתֶב
לָתֵן, וְלֹא נָתַן; וּמְכָרָה הִיֹּרֵשׁ אוּ נָתַנָּה וְחָזַר בּוֹ, וְהָרִי הוּא רוֹצֶה
לַעֲשׂוֹת קְנוּגִיָּה עִם זֶה כְּדִי לְהַפְקִיעַ נַכְסֵי זֶה הָאַחֲרוֹן.

יא. מִצָּא שׁוֹבֵר בְּזִמָּן שֶׁבִּעַל הַשֹּׁטֵר מוֹדָה שֶׁנִּשְׁפַּר שֹׁטְרוֹ וּפְרָעוֹ
אוּ מִחְלוֹ, יִתֵּן לְבִעַל הַשׁוֹבֵר; אֵין שְׁנִיָּהֶם מוֹדִים, לֹא יַחְזִיר לֹא
לָזֶה וְלֹא לָזֶה. מִצָּא כֶּתֶבָה אָף עַל פִּי שְׁשֻׁנִּיהֶם מוֹדִים, לֹא יַחְזִיר
לָאִשָּׁה: שְׁמָא נִפְרָעָה כֶּתֶבָה זוֹ אוּ נִמְחַלָּה, וְאַחֵר כֶּף מְכַר הִבְעֵל
נַכְסֵיו; וְהָרִי הוּא רוֹצֶה לַעֲשׂוֹת קְנוּגִיָּה עַל הַלְקוּחוֹת.

יב. מִצָּא אֲגָרוֹת שׁוּם, וְאֲגָרוֹת מְזוֹן, שֹׁטְרֵי חֲלִיצָה וּמֵאוּנִין,
וְשֹׁטְרֵי הַטְּעָנוֹת שְׁכוּתְבֵין הַדִּינִין טְעָנוּתָיו שֶׁלְבִעַל דִּין זֶה
וְשֶׁלְחִבְרוֹ, אוּ שֶׁמִּצָּא שֹׁטְרֵי בְרוּרִים וְהֵם הַשְׁטָרוֹת שֶׁבְּרָרוּ בָּהֶן
בְּעֲלֵי דִינִין אֶת הַדִּינִין שֶׁדִּנְיָן לָהֶם וְקָבְלוּ עֲלֵיהֶם שִׁידוּנוֹ לָהֶם
פְּלוּגִי וּפְלוּגִי, אוּ שֶׁמִּצָּא כָּל מַעֲשֵׂה בֵּית דִּין הָרִי זֶה יַחְזִיר.

יג. כָּלֹּל שֶׁלִדְבָר: כָּל שֹׁטֵר שְׁחוּשְׁשִׁין בּוֹ לִפְרֻעוֹן לֹא יַחְזִיר, שְׂמָא נִפְרַע הַחוּב; וְאִם הָיָה הַחֵיב מוֹדָה, וְאִפְשָׁר שֶׁהוּדָה כְּדִי לַעֲשׂוֹת קְנוּנִיָּה עַד שִׁיפְסִיד עַל הַלּוֹקָח אוֹ מְקַבֵּל הַמַּתָּנָה שֶׁלְקָחוֹ אַחֵר זְמַן הַשֹּׁטֵר, כְּדִי שִׁיטְרְפוּ מִיָּדָם שְׁלֹא כַּדִּין הָרִי זֶה לֹא יַחְזִיר, אֶף עַל פִּי שְׁשֻׁנִיָּהֶם מוֹדִים. וְכָל שֹׁטֵר שֶׁאֵין בּוֹ צַד לַחֲשֹׁשׁ, לֹא לִפְרֻעוֹן וְלֹא לַקְנוּנִיָּה יַחְזִיר לְבַעֲלָיו.

יד. כָּל הַשֹּׁטְרוֹת הַנִּמְצָאוֹת שְׁדִינָן שְׁלֹא יַחְזִיר אִם הַחֲזִיר הָרִי אֵלּוֹ כְּשֶׁרִים וְגוֹבִין בָּהֶן, וְאֵין מוֹצִיאִין אוֹתָן מִתַּחַת יָד בַּעֲלֵיהֶן; וְהָרִי הֵם בְּחִזְקָתָן, וְאֵין חוֹשְׁשִׁין לָהֶם.